

Sygn. akt I C 1018/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Kawecki

Protokolant: Joanna Antoniszyn

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2016 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa ***K. F.***

przeciwko ***(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą***

w W.

o odszkodowanie w kwocie 7 400 zł

I/ oddała powództwo;

II/ zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę ***1 472,26 zł*** tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt ***I C 1018/15***

UZASADNIENIE

Powódka K. F. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 7 400 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 12 lutego 2015 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa adwokackiego w kwocie 1 217 zł.

Na uzasadnienie tego żądania wskazała, że w dniu 05 lutego 2014 r. zawarła ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia komunikacyjnego pakietowego (AC, OC, (...) i C. A.), która została stwierdzona polisą nr (...). Podała, że w dniu 15 stycznia

2015 r. ubezpieczony samochód marki R.o nr. rej. (...) uległ wypadkowi, a o zaistniałej szkodzie niezwłocznie zawiadomiła stronę pozwaną. Podniosła, że pozwana Spółka uznała swoją odpowiedzialność i pismem z dnia 11 lutego 2015 r poinformowała ją o przyznaniu odszkodowania w wysokości 18 900 zł. Dodała, że rozmiar szkody, z uwagi na przewidywane koszty naprawy pojazdu przekraczające 70%, został przez stronę pozwaną określony na podstawie różnicy pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym (34 600 zł) a jego wartością w stanie uszkodzonym (15 700 zł). Zarzuciła, że nie zgodziła się z wysokością przyznanego odszkodowania, kwestionując ustaloną przez stronę pozwaną wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym. Dlatego też wniosła

o ponowne rozpatrzenie sprawy przez przyjęcie wartości samochodu na kwotę określoną

w polisie, tj. 45 200 zł, na który to wniosek nie otrzymała odpowiedzi. W związku

z powyższym pismem z dnia 19 maja 2015 r. wezwała stronę pozwaną do dobrowolnego spełnienia świadczenia poprzez wypłatę na jej rzecz kwoty 10 600 zł, odpowiadającej różnicy pomiędzy wypłaconym przez stronę pozwaną

odszkodowaniem a wysokością rzeczywistej szkody doznanej przez nią w wyniku przedmiotowego zdarzenia ubezpieczeniowego. Wezwanie to okazało się jednak bezskuteczne. Dodatkowo wskazała, że na dzień wystąpienia zdarzenia ubezpieczeniowego cena rynkowa samochodu odpowiadającego jej pojazdowi w stanie nieuszkodzonym wynosiła około 42 000 zł. Zważywszy na powyższe okoliczności podniosła, że na podstawie art. 805 § 1 i 2 pkt 1) k.c. oraz Ogólnych Warunków Ubezpieczenia AC (...) S.A. zasadnym jest żądanie przez nią zapłaty kwoty 7 400 zł, odpowiadającej różnicy pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem

(18 900 zł) a wysokością rzeczywistej szkody, przy przyjęciu, iż szkoda ma charakter tzw. szkody całkowitej (26 300 zł). Datę wymagalności roszczenia ubocznego z tytułu odsetek określiła natomiast na podstawie art. 817 § 1 k.c. oraz § 77 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, zgodnie z którym ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie

w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia zawiadomienia o wypadku ubezpieczeniowym.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości

i zasądzenie od powódki na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1 200 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Motywuując swoje stanowisko przyznała, że łączyła ją z powódką umowa ubezpieczenia Autocasco oraz że na skutek wypadku z dnia 20 stycznia 2015 r. doszło do szkody całkowitej w pojeździe powódki w rozumieniu definicji zawartej w umowie stron. Wskazała również, że niesporny pomiędzy stronami jest sposób ustalenia odszkodowania oraz to, że wartość pozostałości pojazdu powódki wynosi kwotę 15 700 zł. Przyznała także, że proces likwidacji przedmiotowej szkody zakończyła wypłatą odszkodowania w kwocie 18 900 zł. Odnosząc się zaś do żądania powódki zakwestionowała twierdzenia powódki, jakoby wartość jej pojazdu wynosiła kwotę około 42 000 zł oraz podniosła, że wypłacone powódce odszkodowanie zostało przyznane w kwocie odpowiadającej wysokości szkody całkowitej w pojeździe

i oszacowane w sposób zgodny z zawartą pomiędzy stronami umową ubezpieczenia Autocasco. Zarzuciła również, że powódka bezzasadnie żąda odsetek ustawowych od dnia 12 lutego 2015 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka K. F. zawarła ze stroną pozwaną (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia Autocasco, dotyczącą samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), na okres od dnia 06 lutego 2014 r. do dnia 05 lutego 2015 r.

Umowa ubezpieczenia została zawarta z sumą ubezpieczenia na kwotę 45 200 zł, przy wycenie pojazdu w ramach katalogu E.. Do zawartej umowy miały zastosowanie postanowienia Ogólnych Warunków ubezpieczeń komunikacyjnych ustalone uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 r.

Dowód: odpis Polisy ubezpieczenia komunikacyjnego Seria (...) z dnia 5 lutego 2014 r., Ogólne Warunki Ubezpieczeń komunikacyjnych ustalone uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 r.

W dniu 15 stycznia 2015 roku przedmiotowy samochód powódki uległ wypadkowi.

O zaistniałej szkodzie powódka zawiadomiła stronę pozwaną w dniu 21 stycznia 2015 r.

Dowód: zgłoszenie szkody – w aktach szkody strony pozwanej nr PL (...).

Po otrzymaniu zgłoszenia strona pozwana zarejestrowała przedmiotową szkodę pod nr. (...), a następnie uznając swoją odpowiedzialność decyzją z dnia

11 lutego 2015 r. wypłaciła powódce odszkodowanie w wysokości 18 900 zł.

Rozmiar szkody, z uwagi na przewidywane koszty naprawy pojazdu przekraczające 70%, został przez stronę pozwaną określony w oparciu o zapisy umowy ubezpieczenia, tj. na podstawie różnicy pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym (34 600 zł) a jego wartością w stanie uszkodzonym (15 700 zł).

Dowód: odpis korespondencji strony pozwanej do powódki z dnia 11 lutego 2015 r., arkusz ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym do wyceny szkody nr (...)

i kalkulacji naprawy z dnia 20 stycznia 2015 r., dokumenty znajdujące się w aktach szkody strony pozwanej nr PL (...).

Powódka nie zgadzając się na ustaloną przez stronę pozwaną wysokość przyznanego odszkodowania, pismem z dnia 28 lutego 2015 r, wskazując na istotne zniżenie wartości jej pojazdu w stanie nieuszkodzonym, wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy przez przyjęcie wartości samochodu na kwotę określoną w polisie, tj. kwotę 45 200 zł. Pismo to pozostało bez odpowiedzi.

W tej sytuacji, pismem z dnia 19 maja 2015 r., za pośrednictwem pełnomocnika, wezwała stronę pozwaną do dobrowolnego spełnienia świadczenia, poprzez wypłatę na jej rzecz kwoty 10 600 zł, odpowiadającej różnicy pomiędzy wypłaconym przez stronę pozwaną odszkodowaniem a wysokością rzeczywistej szkody doznanej przez powódkę w wyniku przedmiotowego zdarzenia ubezpieczeniowego. Wezwanie to okazało się jednak bezskuteczne.

Dowód: odpis odwołania powódki od decyzji strony pozwanej z dnia 28 lutego 2015 r., odpis wezwania do dobrowolnego spełnienia świadczenia wraz z potwierdzeniem odbioru

z dnia 19 maja 2015 r., dokumenty znajdujące się w aktach szkody strony pozwanej nr PL (...).

Wartość szkody powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 20 stycznia 2015 r. w pojeździe powódki, przy przyjęciu zakresu uszkodzeń na podstawie kosztorysu naprawy wykonanego przez (...) Centrum (...) we W. z dnia 07 lutego 2015 r., wynosi kwotę 43 441,02 zł brutto.

Dowód: opinia pisemna biegłego sądowego Z. R. z dnia 15 lutego 2016 r.

Według katalogu (...)E., realna wartość rynkowa pojazdu powódki sprawnego technicznie wynosi kwotę 36 100 zł, zaś wartość pojazdu uszkodzonego – kwotę 16 400 zł. Różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wynosi więc kwotę 19 700 zł.

Dowód: opinia pisemna biegłego sądowego Z. R. z dnia 15 lutego 2016 r.

Według katalogu E., realna wartość rynkowa pojazdu powódki sprawnego technicznie wynosi kwotę 30 550 zł. Różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wynosi więc kwotę 14 150 zł.

Dowód: opinia pisemna biegłego sądowego Z. R. z dnia 15 lutego 2016 r., pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego Z. R. z dnia 12 maja 2016 r.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie jest zasadne.

Poza sporem pozostawało, że powódka w dniu 05 lutego 2014 r. zawarła z pozwanym ubezpieczycielem umowę ubezpieczenia Autocasco, dotyczącą samochodu osobowego marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), na okres od dnia 06 lutego 2014 r. do dnia 05 lutego 2015 r. Bezsporny był również fakt, że w dniu 15 stycznia 2015 r. ubezpieczony pojazd powódki uległ uszkodzeniu oraz że powódka zgłosiła szkodę

u pozwanego Zakładu (...), który po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym rozliczył ją metodą tzw. szkody całkowitej. Pozwany ubezpieczyciel stwierdził, że z uwagi na zakres uszkodzeń pojazdu, jego naprawa jest ekonomicznie nieuzasadniona, gdyż koszty naprawy przekraczają 70% wartości pojazdu. Ostatecznie ubezpieczyciel

ten ustalił, iż wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 34 600 zł, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosi 15 700 zł, a zatem odszkodowanie należne powódce wynosi kwotę 18 900 zł. Powódka nie kwestionowała przy tym takiego sposobu ustalenia odszkodowania

Zgodnie z zaś art. 805 § 1 i § 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na

zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Nie ulega wątpliwości, że strony łączyła umowa ubezpieczenia Autocasco, na podstawie której powódka zobowiązała się zapłacić stronie pozwanej składkę ubezpieczeniową, a pozwana zobowiązała się do udzielenia powódce ochrony ubezpieczeniowej na warunkach określonych w umowie i mających do niej zastosowanie Ogólnych Warunkach ubezpieczeń komunikacyjnych, ustalonych uchwałą Zarządu (...) SA nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 r. Zgodnie z § 7 OWU zakresem ubezpieczenia Autocasco objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia wskutek zajścia w okresie ubezpieczenia wypadku ubezpieczeniowego, czyli zdarzenia niezależnego od woli ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu. Ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych przewidują ustalenie odszkodowania w dwóch wariantach: w przypadku szkody częściowej

i w przypadku szkody całkowitej (§ 17 i 18 OWU). Szkada całkowita występuje wówczas, gdy koszty naprawy pojazdu przekraczają 70% wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania. Koszty naprawy pojazdu ustala się na podstawie kalkulacji sporządzonej przez ubezpieczyciela według zasad zawartych w systemie A. lub E.

z zastosowaniem norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta, stawki za roboczogodzinę ustalonej przez ubezpieczyciela w oparciu o ceny usług autoryzowanych stacji obsługi pojazdów działających na terenie miejsca zamieszkania ubezpieczonego, cen części zamiennych zawartych w systemie A. lub E., ustalonych według wariantu serwisowego, cen materiałów lakierniczych i normaliów, zawartych w systemach A. i E.. W kalkulacji kosztów naprawy pojazdu uwzględnia się tylko uszkodzenia wynikające z wypadku ubezpieczeniowego. W przypadku szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu odszkodowania, pomniejszoną o wartość pozostałości, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie w zależności od rozmiaru uszkodzeń

i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części.

W tym aspekcie podnieść należy, że powódka kwestionowała przyjętą przez ubezpieczyciela wartość pojazdu w stanie uszkodzonym, twierdząc, iż pozwana przyjęła zaniżoną wartość rynkową pojazdu, co doprowadziło do zaniżenia odszkodowania.

Celem ustalenia więc wartości rynkowej pojazdu przed szkodą oraz wartości pozostałości pojazdu, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, wyceny wartości oraz kosztów i jakości napraw pojazdów samochodowych Z. R.. Biegły sądowy, z uwagi na niemożność dokonania oględzin pojazdu powódki oraz z uwagi na brak kwestionowania kalkulacji naprawy wykonanej przez (...) Centrum (...) we W. z dnia 07 lutego 2015 r. przez powódkę, zakres uszkodzeń w tym pojeździe ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach szkody. Przy tych założeniach koszt naprawy pojazdu powódki wyniósł kwotę 43 441,02 zł brutto. Następnie biegły ustalił wartość pojazdu przed szkodą w systemie (...)Ekspert na kwotę 36 100 zł, zaś wartość pojazdu uszkodzonego – na kwotę 16 400 zł. Różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wynosi więc kwotę 19 700 zł. Mając jednak na uwadze, że system (...)Ekspert nie został dopuszczony przez ogólne warunki ubezpieczenia strony pozwanej, mających zastosowanie do umowy Autocasco, biegły sądowy zobowiązany został do ustalenia wartości pojazdu przed szkodą według katalogu przyjętego przez strony w umowie, tj. E.. Według tego katalogu realna wartość rynkowa pojazdu powódki sprawnego technicznie wynosi kwotę 30 550 zł. Różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wynosi więc kwotę 14 150 zł. Wskazane opinie biegłego sądowego zostały przy tym sporządzone

w sposób fachowy, rzetelny, w oparciu o wiedzę i doświadczenie zawodowe biegłego. Zdaniem Sądu opiniom biegłego należy przyznać pełen walor wiarygodności, bowiem były jasne i logiczne, a wyprowadzone przez biegłego wnioski, w szczególności w opinii uzupełniającej odnoszącej się do zarzutów stron, były zasadne w świetle wskazań wiedzy technicznej i zasad doświadczenia życiowego. Należy przy tym podkreślić, że opinia uzupełniająca nie była w ogóle kwestionowana przez strony, wobec czego Sąd przyjął jej wnioski za w pełni uzasadnione.

Wobec powyższego Sąd w pierwszej kolejności jednoznacznie ustalił, że koszt naprawy spornego pojazdu w myśl § 3 pkt 55 ogólnych warunków ubezpieczenia przekracza 70% wartości rynkowej pojazdu, albowiem 70% z 30 550 zł wartości rynkowej pojazdu to kwota 21 385, zł a ponieważ – na co wskazano wyżej – koszty naprawy to 43 441,02 zł, tym samym należało przyznać rację twierdzeniom stron, iż szkoda w tym pojeździe powinna być rozliczona jako całkowita.

W oparciu natomiast o wskazane wyżej opinie biegłego sądowego Z. R. Sąd ustalił, że realna wartość rynkowa pojazdu powódki sprawnego technicznie wynosi kwotę

30 550 zł, a wartość pozostałości – kwotę 16 400 zł. Oznacza to, że należnym powódce odszkodowaniem określonym w myśl postanowień łączącej strony umowy oraz ogólnych warunków ubezpieczenia jest kwota 14 150 zł. Ponieważ po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powódce kwotę 18 900 zł, roszczenie powódki należało uznać za niezasadne i nie znajdujące pokrycia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przytoczonych przepisów, orzeczono jak

w punkcie I wyroku.

Zgodnie z przepisami art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W świetle wskazanego przepisu do kosztów procesu poniesionych przez stronę pozwaną należało zaliczyć: wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 1 200 zł (§ 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...)) – tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.), opłatę skarbową od odpisu pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i wydatki na wynagrodzenie biegłego sądowego w kwocie 255,26 zł, co daje łącznie kwotę 1 472,26 zł.

Według natomiast przepisu art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W związku z tym, że powódka przegrała proces w całości, należało obciążyć ją w całości kosztami procesu poniesionymi przez stronę pozwaną.

Z tych względów, w oparciu o przytoczone przepisy, Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.